

ВІСНИК ХУСТЩИНИ

№ 14
12 квітня 2025 року

Знакова подія: на Закарпатті відкрили новий пункт пропуску «Велика Паладь – Нодьгодош» на українсько-угорському кордоні

У заході взяли участь заступник керівника Офісу Президента **Віктор Микита**, віцепрем'єр-міністр з відновлення України, Міністр розвитку громад та територій **Олексій Кулеба**, його заступник **Сергій Деркач**, заступник міністра зовнішньої економіки та закордонних справ Угорщини, парламентський державний секретар **Модьор Левенте**, представники дипломатичних установ та інші.

Для зміцнення між-державних відносин України та Угорщини, розвитку Закарпаття і прикордонних територій обох країн сьогодні дуже важливий день. Востаннє пункт пропуску у межах нашої області відкривали у 2005 році – він був пішохідним у Малих Селенцях на кордоні зі Словаччиною. Намір відкрити пункт перетину між населе-

ними пунктами Велика Паладь в Україні та Нодьгодош в Угорщині уряди наших країн задекларували у 2016 році. А вже наступного року, щоб забезпечити необхідну інфраструктуру, на українській стороні відремонтували 11,5 км покриття ділянки автодороги М26 – під'їзд до пункту пропуску «Велика Паладь – Нодьгодош». Минуло 5 років перш ніж на найвищому рівні знову заговорили про відкриття переходу. У вересні 2022 року делегації України та Угорщини погодилися, що запуск руху у цей точці важливий для на-

ших країн, для розвантаження інших пунктів перетину. Далі були зміни до Міжурядової угоди, вирішення низки практичних питань. Серед них – облаштування робочого місця для митників та прикордонників на базі тимчасової інфраструктури, включення об'єкта до державної Стратегії розвитку та розбудови прикордонної інфраструктури з країнами ЄС та Республікою Молдова до 2030 року. ПП «Велика Паладь – Нодьгодош» призначений для автомобільного пасажирського сполучення (крім автобусів)

Хустська центральна лікарня продовжує працювати над створенням комфортних умов

Стор. 4

У Білках відкрили інклюзивно-ресурсний центр

Стор. 4

Від насінини до продукту: як переселенка з Запорізької області створила органічне господарство на Хустщині

Війна змінила життя мільйонів українців, але не зламала прагнення до розвитку та змін. Так сталося й з **Анастасією Соколовською**, яка разом із родиною змушена була залишити рідне Запоріжжя через бойові дії. Проте на Хустщині вони знайшли новий шанс для себе та своїх близьких.

Після початку повномасштабного вторгнення родина Соколовських вирішила переїхати з Оріхівського району на хутір до батьків, сподіваючись на більшу безпеку. Там вони познайомилися з військовими із Закарпаття, і один з них запропонував переїхати до його рідного села Вонігово в

Тячівському районі. Завдяки його допомозі родина знайшла тимчасове житло. Згодом місцеві волонтери з «Закарпатської асоціації місцевого розвитку» запросили Соколовських переїхати до Нижнього Селища, де вони почали займатися вирощуванням органічних овочів у теплицях та їх переробкою.

ПРОЄКТ «ВІД НАСІНИНИ ДО ПРОДУКТУ»

З самого початку родина Анастасії вирішила займатися органічним сільським господарством. Ідея полягала в тому, щоб весь процес – від вирощування до переробки – був контрольований і

натуральний. Так з'явився їхній проєкт «Від насінини до продукту». Суть цього підходу полягає в тому, щоб займатися вирощуванням не лише овочів, а й насіння. Вся продукція на господарстві вирощується без хімічних добрив і пестицидів. – У нас на господарстві вирощуються різноманітні пряні рослини, чабер, чебрець для чаю, м'ята, лимонна м'ята, карі, бергамот... Ми вирощуємо їх у малих кількостях, але в цьому році я хочу зробити на них більший акцент. Я завжди намагаюсь дивитися на справу ширше. Наприклад, замість того, щоб просто вирощувати помідори й

продавати їх на ринку, ми ще й переробляємо їх на різні продукти. Ми також збираємо власне насіння, оскільки вирощуємо сортові рослини. Це означає, що ми можемо використовувати його кожен рік, і насіння не втрачає своїх властивостей. Тобто можна отримати гарний врожай щоразу. Це новий напрямок для нас, який дозволяє не лише отримувати користь від вирощування, але й заробляти на насінні. Наприклад, одна перчинка дає близько 100-150 насінин, а кожна насіннина коштує мінімум 1 гривню. Тобто продаж насіння дає непоганий дохід. Якщо продавати свіжі перці, то за кілограм можна отримати 200 гривень, але, якщо продавати насіння, його вартість все одно вища. Завдяки такому підходу, продукти на їхньому господарстві дійсно унікальні. (Продовження на 2 стор.)

Зберігаємо традиції: в скансені Колочавської громади провели для молодих дівчат майстер-клас з ткацтва

Стор. 6

Від насінини до продукту: як переселенка з Запорізької області створила органічне господарство на Хустщині

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

ВИРОЩУВАННЯ ПЕЧЕРИЦЬ

Особливе місце у господарстві займають печериці, які родина Анастасії вирощує у невеличкому підвальному приміщенні. У цьому процесі важливо дотримуватися всіх технологічних норм та умов, адже цей вид грибів вимагає специфічних температурних та вологісних умов. Анастасія наголошує, що вони працюють без хімії, використовуючи лише натуральні методи для контролю росту грибів. Це дозволяє отримати абсолютно органічний продукт, який користується попитом.

– Гриби – це не просто хобі, а цілий процес, що вимагає великої уваги, – каже Анастасія. – Вони вимагають постійного контролю, правильного догляду, адже ростуть максимально швидко. Минулого року Закарпатська обласна військова адміністрація оголосила конкурс на грант, і ми подали заявку. Серед 49 учасників ми стали одними з 12 переможців! Ми виграли грант на розвиток грибної справи. Ці кошти дозволили нам придбати стелажі – це була одна з найбільших витрат, адже вони дорогі.

Ми обрали такі стелажі, щоб їх можна було легко де-

монтувати та перемішувати, у разі потреби розширюватися чи переїжджати. Крім того, грант допоміг нам закупити паливні брикети, піч для обігріву, а також рекуператор для циркуляції повітря. Завдяки цим покращенням, ми змогли збільшити площу виробництва в три рази.

Вона з гордістю розповідає, що їхні печериці не лише смачні, а й корисні, адже не містять ніяких шкідливих речовин, а вирощуються в умовах, що максимально наближені до природних.

ОСНОВНА НАША МЕТА – КОНСЕРВУВАННЯ

Ми займаємося маринуванням грибів, їх сушінням, готуємо квашені гриби з капустою, а також грибну ікру. Свіжі гриби та мариновані ми відправляємо онлайн.

ПЛАТФОРМИ ДЛЯ ПРОСУВАННЯ ПРОДУКТУ

Без соцмереж наші продажі були б в рази меншими. Для просування ми активно використовуємо Instagram та TikTok. В Instagram мені комфортно – я вже знайшла там свою аудиторію, своїх однодумців. А от TikTok поки ще не розкрила повністю, хоча розумію, що даремно – там достатньо одного вдалого

відео, щоб зацікавити велику кількість нових людей.

МАЙБУТНІ ПЛАНИ: ПРОСТІР ДЛЯ МАЙСТЕР-КЛАСІВ ТА ЕКСКУРСІЙ

У своїх планах Анастасія хоче створити для людей не лише місце для покупок органічних продуктів, а й простір для зустрічей та проведення екскурсій. Вона мріє організувати майстер-класи для дітей та дорослих, де можна буде дізнатися більше про вирощування органічних культур, або ж виготовляти прикраси з епоксидної смоли. Це нове хобі, яке Анастасія опановує.

– Я хочу, щоб цей простір став місцем, де люди зможуть не лише купити органічну продукцію, а й якісно провести час. У нашій агрономній справі ти або працюєш на повну силу: важко саджаєш, доглядаєш, працюєш вночі, або підходиш до цього творчо. Запрошуєш гостей, висаджуєш пряні грядки, прикрашаєш територію і проводиш майстер-класи. До того ж, біля теплиць є ще багато землі, яку можна використовувати для цих творчих ініціатив.

Анастасія вірить, що ці майстер-класи та екскурсії можуть стати не лише корис-

ними для місцевих мешканців, а й для туристів.

ШУКАЄМО ПОМІЧНИЦЮ

Наразі Анастасія шукає помічницю для підтримки свого господарства. Вона шукає людину, яка поділяє її цінності та готова працювати з природою, дбати про грядки, овочі та гриби. Для Анастасії важливо, щоб майбутня помічниця була активною, енергійною та готовою працювати в команді.

– Іноді ми працюємо навіть цілодобово, жертвуючи своїм часом і менше проводячи його з дитиною. Але це приносить нам велике задоволення. Саджати насінину і спостерігати, як вона росте, доглядати за рослинами – це важка праця, але вона приносить величезне задоволення. І я хочу знайти таку людину, яка буде не просто виконувати роботу, а порине в нашу справу, як ми. Це трохи складніше, але саме це для нас важливо.

Її історія – це приклад того, як війна не зламала людину, а дала їй можливість створити нове, важливе і корисне для суспільства. Анастасія та її родина – це живий доказ того, що навіть у найскладніші часи можна знайти сили і натхнення для нових починань.

Писанка як символ і натхнення: історія талановитої мисткині з Керецьківської громади

Писанка...У давнину вона служила оберегом, тому її не можна їсти. За допомогою воску та барвників на неї наносили символи, закладаючи певні сенси. Подарунком для рідних чи коханого, символ життя та пробудження! Напередодні великого свята все більше людей прагне долучитися до вишуканого мистецтва писанкарства. У цьому жителям Керецьківської громади щиро допомагає писанкарка, народна майстриня Національної спілки майстрів народного мистецтва України Любов Мателега.

Мисткиня досконало володіє техніками петриківського розпису, витравлювання, писанкарства, малярства. Створює переважно пейзажі, портрети, панно на народну тематику, розписує декоративні тарелі та скриньки. Деякі її роботи зберігаються у Закарпатському музеї нар. архітектури та побуту в місті Ужгород.

Любов Василівна – членкиня НСМНМУ Іршавського об'єднання художників та народних майстрів «Колорит Боржави» з 2011 року. Закінчила Ільницьку дитячу школу мистецтв, Кам'янець-Подільський педагогічний університет. Працювала у Грицівському вищому художньо-професійному училищі № 19 у Хмельницькій області та керівником гуртка «Писанка». Учасниця районних, обласних мистецьких виставок від 2009 року. Персональні виставки художниці проходили у Хмельницькому, Іршаві, Ужгороді. Сьогодні Лю-

бов Василівна Мателега – викладачка Кушницької мистецької школи імені Ольги Рішаві та Кушницького ліцею Керецьківської сільської ради. Креативність та педагогічна майстерність притягують дітей відвідувати заняття образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва, гурток гончарства. А майстер-класи з виготовлення традиційної писанки воском від відомої закарпатської писанкарки запам'ятовуються на все життя! Кожен залишає захід із чітким відчуттям внутрішнього заспокоєння та бажанням продовжувати малювати писанки. Майстриня зазначає, що писанкарство – це медитативний процес. Якщо людина одного разу спробувала написати писанку, то переважно повертається до цього щороку.

Для українців писанки мають сакральне значення. Обряд розписувати яйця поширений на всій території країни, саме тому з'явилися регіональні орнаменти, символи та стилі. Наприклад, на півдні малюнки були більш прості та кольорові, на яйці розміщували два-три символи. А на Закарпатті, Хмельниччині, Івано-Франківщині писанки створювали з більш деталізованими символами, які перепліталися та утворювали складний узор. Любов Мателега дотримується технології традиційної писанки, спираючись на досвід та традиції поколінь Закар-

патських майстрів Іршавщини, а зараз Хустщини, адже вважає, що саме молоді потрібно передавати наші традиції писанкарства з метою продовження їх існування на території Боржавської долини.

Раніше писанкарством займалися лише жінки, дівчата. За сезон господиня могла створити декілька десятків писанок. Процес розпису яйця дуже схожий на створення вишиванки, як і символи, що наносили на них. Сьогодні ж все більше хлопці та чоловіки захоплюються цим мистецтвом. Писанку вважали обе-

регом, тому коли жінка писала, у хаті мала бути тиша і спокій. А перед цим оселю прибирали й випроваджували усіх із помешкання. Вірили, що так писанка заряд-

жається позитивними сенсами, які вкладає господиня. Це свого роду обряд, під час якого писанка наповнюється енергетикою, тому її не освячували у церкві, – розповідає майстриня. У 21 сторіччі ми не уявляємо пасхального кошика без красиво вимальованих писанок та яскравих крашанок.

Уже декілька років поспіль у громаді організовуються не тільки фестивалі та майстер-класи із писанкарства, а й за ініціативи Любові Василівни конкурси з виготовлення писанок у традиційних та сучасних техніках. Її вихованці без зусиль виборюють на таких конкурсах призові місця, адже із захопленням слухають настанови талановитої учительки. Майстриня активно передає знання підрастаю-

чому поколінню в народній та авторській техніках писанкарства та народного мистецтва.

Мателега Любов Василівна застосовує набутий досвід роботи та знання для декорування писанками музеїв та шкільних приміщень нашої громади, що надихає на підтримання автентичності в сучасних реаліях, стимулює творчий розвиток учнів, виховуючи у них повагу до власної культури та навчаючи цінувати різноманіття мистецтва. Створити собі великодній настрій можна, відвідавши фойє Кушницького ліцею, де сьогодні виставлено роботи Любові Василівни Мателеги та її талановитих вихованців.

Зберігаючи традиції, із писанкою в руках ідемо до Перемоги!

Село Заріччя розташоване на лівому березі річки Іршавки, що є притокою Боржави, за 5 км від районного центру Іршави і за 300 м від залізничної станції Сільце на лінії Берегово – Кушница. Через село пролягають дороги Мукачєво – Хуст та Іршава – Виноградів. Рельєф місцевості рівнинний з незначним перепадом висот.

На даний час у селі проживає близько 4500 чоловік. Межує с.Заріччя на півночі з с.Сільце, на сході – з с.Гребля, північному сході – з Вільхівкою та Боржавським Виноградівського р-ну, на півдні – з с.Великі Ком'яти, південному заході – Малі Ком'яти Виноградівського р-ну та на північному заході – з с.Кам'янське. Село росте. Про це свідчить постійне збільшення кількості дворогосподарств. Якщо 1950 р. їх було 405, то на даний час – 1023.

За селом закріплено 868 га орної землі, 170 га сінокосів та 22 га виноградників. За офіційним твердженням, село засновано в другій половині XV ст. Проте в народній пам'яті побутує легенда про село ще першої половини XIII ст., тобто за часів монголо-татарського іга.

Дослідник Радвані, аналізуючи документи архіву Мукачівської єпархії, зазначає страхотливі наслідки нашествия татар на Угочанську жупу, до складу якої за тодішнім територіальним поділом належало й с.Заріччя.

Легенда ж розповідає, що літньої пори монголо-татари (по-народному – песиголовці) перебували в навколишніх селах, нещадно грабували народ, купали коней у Боржаві і полювали за молодими хлопцями для ясиру. Якось вони полонили кілька дівчат з нашого села. Та зарічанські сміливці-легіні не розгубилися. Наздогнавши зайд, визволили полонянок, а одного песиголовця забили насмерть. У помсту монголо-татари призначили знищити 10 русинів. Та здійснити їм цього не вдалося, бо в густих болотистих зарослях зручно було ховатися, а завойовники не наважувалися шукати там небезпечних для себе втікачів. У селі ще й сьогодні побутує назва монголо-татарського походження – «Гавур».

Писемних відомостей про перших поселенців ми не знайшли, але на основі діалекту, прізвищ, топонімічних й психологічних особливостей є підстави судити, що це лемки (так і досі називають зарічан у східних верхів'ях Карпат), тобто прибулі слов'яни-лемки з сусідньої Галицької Лемківщини. Так, наприклад, у селі дотепер багато таких прізвищ, як Шпак, Марко, Попович, Васко, Булеза з явно характерними для української мови прізвищами: Леманин, Булезів, Ластівків, Шпачканин і т.п. Цікаво, що досі збереглися давні назви родинних поселень за вулицями села: Булезівська, Гоздівська, Румунівська, Томєївська, Белівська і т.д.

Протягом усієї феодально-кріпосницької доби колонізаційні процеси не припинялися. У цей час, як і в попередні століття, помі-

чаємо дуалізм стихійності і нерегульованості, що протікали одночасно. Котра з них переважала, залежало не лише від періоду, спокою, доступності району колонізації, а навіть індивідуальних рис характеру колоніста.

Про важке життя народу засвідчує рукописне Євангеліє 1648 р. в

гаслом «За свободу», в комітатах Карпатської Русі готується повстання під проводом **Ференца І Ракоці**. Однак цісарські війська без особливих труднощів встановили поря-

док у північно-східних комітатах. Навіть сам **Ференц І Ракоці**, який підняв заворушення проти «німців», майже без бою здав свої замки, що на той час служили важливою опорою за нападу. Присутність австрійського війська та його участь у придушенні селянських виступів ще більше роз'ятрили антигабсбурзькі настрої серед населення. 1 1672 р. почалися нові заворушення й сутички з королівськими військами. У 1676 р. шляхтич **Імре Телекі** об'єднав дрібні неорганізовані загони селян-куруців у нашому краї в одну повстанську армію. В 1677 р. під Кіраль-газою куруци розбивають цісарське німецьке військо і через Берегово дістаються аж під Пряшів. А під кінець 1680 р. куруци захопили Семиграддя. Проте бої з турками під Віднем і Рогачем дуже послабили армію Телекі. Після поразки куруців, австрійський імператор 1697 р.

У Заріччі на місці церкви залишився тесаний камінь, що служив престолом. На камені за о. **Георгія Гомичкова** в 1904 р. поставлено литий хрест. З часом і мурована церква стала тісною, і селяни власними силами збудували новий великий (площа близько 400 кв. м) мурований храм із двома вежами на головному фасаді. У одній турні було 5 дзвонів, у другій – один великий, куплений **Михайлом Васком**. У 1883 р. церкву освятили. З матеріалу старої церкви в 1887 р. було споруджено школу.

ЯКИМ ЖЕ Є СЕЛО ЗАРІЧЧЯ В НАШІ ЧАСИ?

Капусту, помідори, огірочки, зелень – починаючи із ранньої весни ці продукти масово продають на базарах і торговцях обласного центру Закарпаття (і не тільки!). А везуть їх туди із Заріччя, Іршавського району! Основним промислом і заняттям людей в селі Заріччі є вирощування овочів у теплицях. Саме цим на всю країну знаменитий цей населений пункт Іршавщини вже багато десятиліть. Так, навіть попри заборони та обмежувальні шлагбауми у радянський період зарічанці продовжували вирощувати та постачати в інші населені пункти власну городину. Її щедро дарувала і дарує місцева земля, яка щороку здобується розливами місцевої річки Іршавки.

Саме тут природа створила ідеальні умови для вирощування овочів, фруктів та ягід (крім того, у Заріччі кілька років тому почали масово вирощувати ще й балконні квіти). А люди «удосконалили» усе, побудувавши незліченну кількість теплиць та парників.

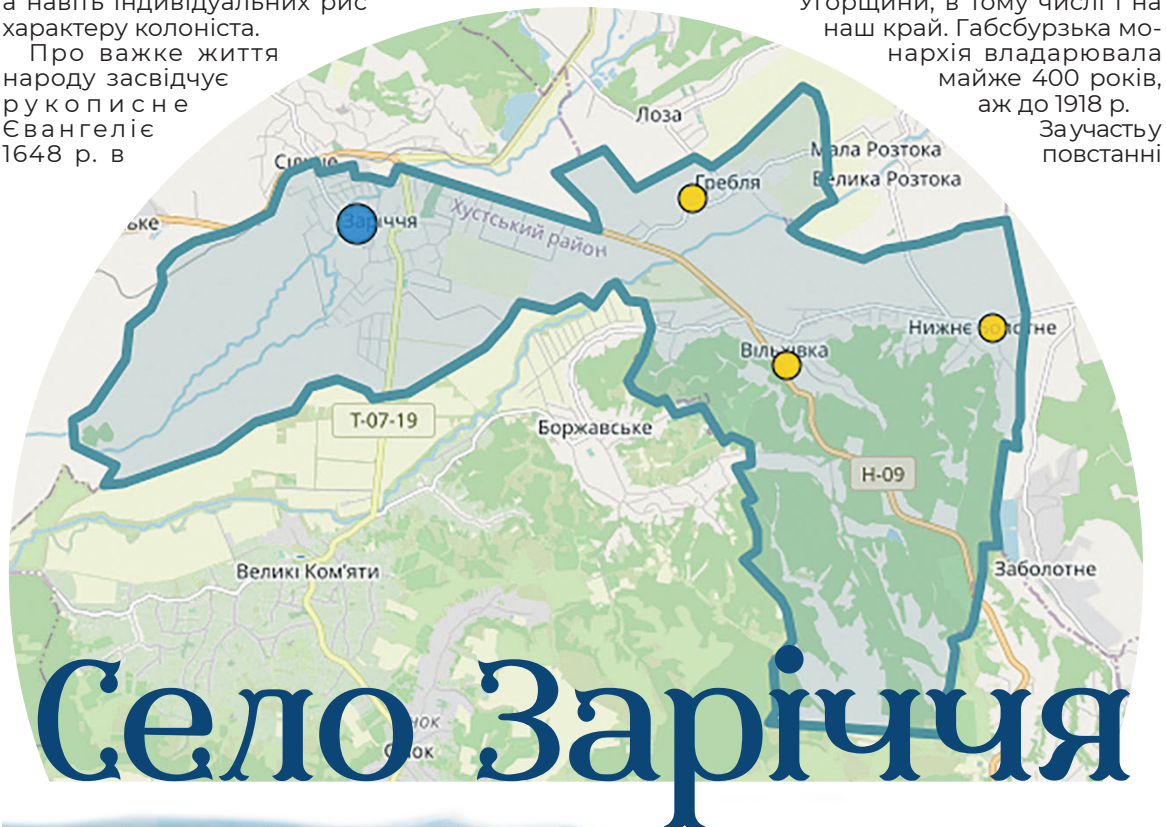
Проте урожайним Заріччя є не лише в плані овочівництва, а й жінок, які народили та виховали більше п'яти дітей, та яким присвоєно почесне звання «Мати-героїня», їх налічується 87. Велика кількість багатодітних сімей. Тож не дивно, що у Заріччі (де проживає понад 4500 людей) кожен 9-ий мешканець – це учень місцевої школи. Дітлахи мають де проводити час, адже у селі є власний стадіон, а місцева футбольна команда доволі часто виграє першість району. Серед родзинок села – і єдиний у районі пам'ятник Тарасові Шевченку.

Не можна оминати увагою й ще один властивий зарічанцям промисел – це міжнародні вантажні перевезення. У Заріччі нараховується кілька сотень (!) підприємців, які спеціалізуються на цій справі. Тож не дивуйтеся, якщо проїжджаючи цим колоритним селом, побачите стоянки із солідним автопарком вантажних автомобілів. Заріччя – це такий собі оазис закарпатських перевізників.

Люди села Заріччя – це справжній скарб. Де б вони не були, куди б не потрапили, вони своєю працею досягають всього. Вони одразу об'єднують довкола однодумців. Одразу ж з'являється теплиця і люди починають вирощувати овочі. Ця любов до землі і до праці на ній – просто у крові зарічанців.

Що ж, Заріччя, без сумніву – одне з найцікавіших та найзнаковіших сіл Іршавщини, завітавши в яке, ви просто не зможете повернутись без місцевих гостинців та власних теплих вражень.

Зарічанська сільська рада

с.Ком'яти: «Голод був великий у Русі і в угорській землі, і в німецькій стороні – аж із турок (очевидно, з тих турецьких володінь, що входили тоді до угорської рівнини. – **Авт.**) везли просо і пшеницю».

Постійний неспокій, ворожі наскоки найважчим тягарем лягли на плечі простого народу. Так, 1661 р., прийшовши під Хуст, а звідти прямуючи на Кошице, турки під проводом **Алі-баші** грабують «християнський народ». Угочанська жупа, до якої належало наше село, стала осередком перебування турецьких військ, які загонами розходились у всіх напрямках, грабуючи і спалюючи села.

У 1664 р. австро-угорський цісар підписує з Туреччиною мир. Він же на території нашого краю розташував значні німецькі частини на постій. Звичайно, угорська шляхта таке розміщення вважала незаконним, і в 1664–1671 рр. відбулася змова угорських магнатів проти короля під

док у північно-східних комітатах. Навіть сам **Ференц І Ракоці**, який підняв заворушення проти «німців», майже без бою здав свої замки, що на той час служили важливою опорою за нападу.

Присутність австрійського війська та його участь у придушенні селянських виступів ще більше роз'ятрили антигабсбурзькі настрої серед населення. 1 1672 р. почалися нові заворушення й сутички з королівськими військами. У 1676 р. шляхтич **Імре Телекі** об'єднав дрібні неорганізовані загони селян-куруців у нашому краї в одну повстанську армію. В 1677 р. під Кіраль-газою куруци розбивають цісарське німецьке військо і через Берегово дістаються аж під Пряшів. А під кінець 1680 р. куруци захопили Семиграддя. Проте бої з турками під Віднем і Рогачем дуже послабили армію Телекі. Після поразки куруців, австрійський імператор 1697 р.

русинів-куруців знову карають прийшли німецькі жовніри. Вони відбирають у нашого народу врожай, худобу й інше. Посилюється кріпосництво. Власники-магнати не тільки закріпачували селян, але й намагалися здекаціоналізувати. Відбувається соціальне розшарування селян.

Парохія в селі існує з 1574 р. Перша дерев'яна церква була на місці, що тепер зветься Церквильце. Нова дерев'яна збудована 1674 р. простояла майже сто років і розпалася. 1771 р. почато будівництво нової дерев'яної церкви. 1780-1799 р. будувалася мурована церква, а дерев'яну розібрали і передали в Ділок, де вона простояла до 1903 р. 1881-83 р. збудовано сучасну муровану церкву Святого Духа. 1999 р. поряд виросла мурована Троїцька церква.

Хустська центральна лікарня продовжує працювати над створенням комфортних умов

Медичний заклад відвідали представники благодійної організації «Global Empowerment Mission Ukraine» з метою реалізації нового проєкту, спрямованого на повну заміну старих дерев'яних вікон у лікарні.

Представники GEM Ukraine оглянули будівлю пологового та дитячого відділень, які залишаються одними з найбільш чутливих об'єктів у лікарняному комплексі. За результатами огляду було прийнято рішення ініціювати повну заміну всіх дерев'яних вікон у цих корпусах на сучасні енергоефективні металопластикові конструкції. Проєкт буде реалізовано повністю за кошти благодійної організації, інформує Хустська центральна лікарня.

Михайло Пристая, директор Хустської центральної лікарні, зазначив:

«Це дуже важлива ініціатива для нашого закладу. Ми давно мали потребу в оновленні вікон, які не змінювались ще з моменту будівництва окремих корпусів. Завдяки нашим партнерам ми отримаємо не лише нові конструкції, а й суттєве покращення умов перебування для пацієнтів. Це приклад того, як можна об'єднуватися задля реальних змін».

Депутат Хустської міської ради Дмитро Білецький наголосив:

«Хустська громада вдячна міжнародним партнерам за конкретну допомогу, яка посилює нашу медичну систему. Надзвичайно важливо,

щоб лікарня мала всі умови для якісного лікування, а це – тепло, світло і безпечні умови перебування. Цей проєкт – інвестиція в здоров'я наших людей».

Представники «Global Empowerment Mission Ukraine» підтвердили готовність профінансувати повний обсяг робіт, включаючи обміри, виготовлення та монтаж нових вікон.

«Ми раді підтримати лікарню, яка виконує критично важливу функцію в регіоні. Замінюючи вікна, ми не лише зменшуємо

тепловтрати, а й створюємо більш гідні умови для матерів, дітей, військовослужбовців та всіх пацієнтів», – підсумували в організації.

На цьому етапі вже розпочато процес обмірів і виготовлення вікон, а самі роботи зі встановлення будуть реалізовані найближчим часом.

Адміністрація та колектив Хустської центральної лікарні висловлює щирі вдячності представникам GEM Ukraine та всім, хто долучається до відновлення та розвитку медичних закладів України в ці непрості часи.

На Закарпатті створюють мережу великих ветеранських просторів: перший з'явиться в Ужгороді до кінця 2025 року

До кінця року в Ужгороді з'явиться сучасний великий ветеранський простір. Голова Закарпатської ОВА Мирослав Білецький презентував проєкт, ініційований Президентом Володимиром Зеленським, під час зустрічі з ветеранами за участі заступника керівника Офісу Глави держави Віктора Микити.

грн, ще 40 млн грн – спрямують область та громади.

Проєкт в Ужгороді планують реалізувати до кінця 2025 року. У приміщенні площею понад 1500 кв. м, облаштованому відповідно до всіх вимог інклюзії, будуть доступні послуги юридичного супроводу, перекваліфікації, фізичної, психологічної реабілітації, кабінет соціальної підтримки, асистивних технологій.

«Щодня всю необхідну допомогу тут зможуть отримувати близько сотні ветеранів. Роботи стартують у найближчі кілька тижнів», – наголосив очільник Закарпаття Мирослав Білецький.

У Білках відкрили інклюзивно-ресурсний центр

Днями в громаді відбулась важлива подія – відкрили інклюзивно-ресурсний центр. Це – заклад для дітей з особливими освітніми потребами. І вони матимуть змогу вже займатися в нашій громаді, а фахівці – місце роботи. Символічну стрічку перерізав Білківський сільський голова Василь Зейкан.

Зейкан, начальниця відділу освіти, охорони здоров'я, культури, молоді та спорту сільради Ірина Паньканинець, директорка інклюзивно-ресурсного центру Наталія Янтолик. До речі, чоловік керівниці закладу перебуває в лавах Збройних Сил України та захищає нас від агресора. Від цієї військової частини жінці було передано нагороду за турботу про майбутній мир та спокій в тилу, яку вручив сільський голова.

Освятити заклад та благословити його на добру роботу настоятель греко-католицького храму Білок Віталій Шелемба.

На завершення заходу директорка центру Наталія Янтолик презентувала резюме фахівців нового закладу, а також розповіла про особливості його роботи. Всі охочі освітяни мали змогу сфотографуватися на добру згадку.

Інформує Білківська сільська рада

Євроатлантична інтеграція: формуємо свідоме покоління!

Упродовж останнього кварталу в Хустському професійному ліцеї проходили заходи, присвячені реалізації Стратегії комунікації з питань євроатлантичної інтеграції України. Метою активностей було ознайомлення учнів із європейським і євроатлантичним курсом нашої держави, перевагами вступу до НАТО та ЄС, а також формування активної громадянської позиції щодо майбутнього України на міжнародній арені.

У рамках реалізації стратегії відбулися такі заходи:

♦ Інтерактивні лекції та презентації

• «Євроатлантична інтеграція: що це означає для України?»

• «Шлях України до НАТО: історія та перспективи»

• «Європейський Союз: можливості для української молоді»

♦ Рольові ігри та моделювання міжнародних процесів

• «Засідання НАТО: приймаємо Україну?» – учні виступали в ролі представників країн-членів Альянсу

• «Україна в ЄС: які рішення ми ухвалюємо?» – моде-

лювання переговорного процесу та ухвалення рішень

♦ Перегляд та обговорення документальних фільмів

Учні ознайомилися з фільмами про європейську спільноту, її цінності, безпекову політику та участь України у цих процесах.

Ці заходи не лише поглибили знання учнів про міжнародну політику та зовніш-

ньополітичний курс України, а й допомогли сформувати власну свідому позицію щодо місця нашої держави у світі.

Адже саме молодь – це майбутнє України, і від її активності та обізнаності залежить шлях, яким крокуватиме наша країна.

Разом – до європейського майбутнього!

Інформує Хустський професійний ліцей

На Закарпатті придумали, як повернути престиж робітничих професій і разом з цим – українців додому

Робітничка професія – це не вирок, а вибір з перспективою. У цьому переконані у Закарпатті, де взялися не просто підвищувати імідж технічної освіти, а й вибудовувати цілу систему: від підписання меморандумів із профтехзакладами та бізнесом – до конкретного працевлаштування юних фахівців на відроджених підприємствах. Як це працює і чому в області вважають, що це може повернути молодь та її батьків додому – щодо тих чи інших питань поспілкувався з головою Закарпатської ОВА Мирославом Білецьким.

«МОЛОДЬ – У ПРОФТЕХ, СПЕЦІАЛІСТИ – НА ПІДПРИЄМСТВА, А СІМ'Ї – ДОДОМУ...»

– Пане Мирославе, чому саме зараз вирішили зробити ставку на відродження робітничих професій?

– Тому що час ставить свої вимоги. Після початку повномасштабної війни на Закарпатті з'явилися нові можливості: понад 400 підприємств релокувалися в область, а це тисячі робочих місць. Виникло логічне запитання – хто буде працювати на цих підприємствах?

– І що конкретно ви робите, щоб знайти цих працівників?

– Протягом десятиліть молодь обирала вищу освіту, бо не бачила перспектив у робітничих професіях. Ми вирішили змінити цю парадигму. Підписали меморандуми про співпрацю між владою, бізнесом та профтехосвітою області. Далі провели аудит релокованих підприємств, зрозуміли, які спеціальності дійсно затребувані. Додали і продовжуємо через Міністерство додавати до спеціальностей наших профтехзакладів освіти ці професії. Паралельно почали відвідувати наші великі підприємства разом з їхніми майбутніми працівниками зі старших класів шкіл або тих же закладів профте-

хосвіти. Як результат, сьогодні можемо впевнено сказати: закарпатський фахівець із профтеху може заробляти, як у Європі.

– Тобто, європейська зарплата для закарпатця – це вже не міф?

– Абсолютно ні. Я був на Мукачівському машинобудівному заводі – це підприємство з 300-річною історією. Нині там працює 250 людей, і зарплата – від 35 до 50 тисяч гривень. Тобто близько 800 євро – середня європейська зарплатня.

Звісно, в Німеччині чи Італії можна заробити більше. Але треба рахувати витрати: оренда житла, страхування, медицина, проїзд, їжа. Тут удома – є

господарство, є підтримка. І головне – є сенс залишатися. Я би дуже хотів, щоб молоді хлопці та дівчата передали це своїм батькам, які виїхали за кордон: «Тату, мамо, тут є робота. Поверніться!»

– У чому особливість Мукачівського машинобудівного заводу? Чому саме його обрали як приклад?

– Це не просто завод, який понад 100 років належав знаним в Австро-Угорщині графам Шернборнам, це один із символів економіки області. Після війни совіти його націоналізували, а нова українська влада дозволила приватизувати. Свого часу тут працювали понад 2,5 тисячі людей. Потім були злети

і падіння, сьогодні підприємство відроджується. І в нього колосальний потенціал. На понад 8 гектарах – десятки тисяч квадратних метрів виробничих площ, які дають роботу сотням людей. Завод виробляє складні компоненти для машинобудування, спецтехніку для залізничного транспорту і експортує продукцію в 40 країн.

А головне – тут відкриті до співпраці, вже створюють навчальні платформи для учнів і реконструюють гуртожиток для працівників. Це живий приклад того, як із минулого можна виростити майбутнє.

– Як залучаєте молодь до таких підприємств?

– Працюємо на випередження. Наприклад, разом із учнями Кольчинської школи відвідали машинобудівний завод. Для дітей це був не просто урок – це була можливість побачити, що велике виробництво не обов'язково десь «там», у Польщі чи Чехії. У школярів горіли очі. Вони вперше побачили масштаб, зрозуміли, що робітнича праця – це не брудний цех і важка рутинна, а складна інженерія, сучасне обладнання, зарплата і повага.

Уже наступного року ці діти можуть вступити до місцевих профтехів, а після першого курсу – проходити практику на тому ж заводі. Це не просто освіта – це шлях додому. Це – стратегія.

– Де на Закарпатті будете брати фахівців для Мукачівського машинобудівного заводу, наприклад?

– Таких коледжів у нас десятки. Наприклад, Свалявський професійний коледж, який я днями відвідав. Разом з учня-

ми там відкрили центр сучасних зварювальних технологій, обладнаний за німецькими стандартами. Навчання ведуть самі ж майстри, які робили ремонтні роботи власними руками разом зі студентами.

З 1 вересня тут ми запускаємо ще одну затребувану спеціальність – майстри з монтажу та обслуговування систем відновлюваної енергетики. Це відповідає викликам часу й запиту бізнесу. Молодь отримує реальну, сучасну професію, а держава – підготовленого спеціаліста.

– Але повернення людей – це не лише про зарплату. Як іще ви підтримуєте цей процес?

– Ми будуємо спільну екосистему. Гуртожитки, навчальні центри, харчування, діалог із бізнесом, орієнтація освіти на реальні потреби ринку. Тобто ми не просто гасимо пожежу – ми прокладаємо магістраль, по якій із часом підуть потоки: молодь – у профтех, спеціалісти – на підприємства, а сім'ї – додому.

Це не фіксація результатів, це старт довгого марафону. Але перші кілометри ми вже пробігли. І вони дають надію...

– Тож враховуючи озвучені перспективи, яке ваше головне послання до закарпатців, які зараз за кордоном?

– Подивіться на карту світу, на побудову міст і держав. Вона каже: все велике починається з малого. З рідного дому, із навчального центру, з одного заводу. Ми вас чекаємо. Не просто з надією, а з підготовленими робочими місцями. Ви потрібні вдома. А вдома – вже є все, щоб почати знову. І почати щось краще, ніж було...

Зберігаємо традиції: в скансені Колочавської громади провели для молодих дівчат майстер-клас з ткацтва

Що таке кросна і чому вони стояли в кожній хаті у наших бабусь? Як це зробити сорочку, рушник чи килим своїми руками? Про це дізналися юні учасниці молодіжного хабу «Modern junior». Вони побували на екскурсії та майстер-класі з ткацтва у музеї-скансені «Старе село».

Досвідчена майстриня, працівниця скансену **Христина Макар** ознайомила молодь із основами ремесла, розповіла про історію ткацтва в Карпатському регіоні та показала техніку роботи на традиційному ткацькому верстаті – кроснах. Учасники не лише спостерігали, а й власноруч спробували ткати, створюючи прості візерунки.

Під час екскурсії побачили понад 20 автентичних дерев'яних споруд, серед яких традиційні хати гуцулів, бойків, лемків, а також школа, корчма, пошта, єврейська крамниця та навіть приміщення жандармерії. Кожна будівля наповнена оригінальними старовинними речами, які дозволяють відчувати дух минулих століть.

Гід **Наталія Попович**, цікаво розповідала про побут мешканців Колочави, їхні звичаї, традиції та важливі історичні події. Молодь дізналася, як жили й працювали люди в різні часи, побачили знаряддя праці, предмети побуту та національний одяг. Особливо вразили історії про місцевих героїв, зокрема легендарного **Миколу Шугая** та закарпатських опришків.

Екскурсія до музею «Старе Село» подарувала можливість зануритися в атмосферу минулого, краще зрозуміти культуру та традиції краю. Це місце варто відвідати кожному, хто цікавиться історією та бажає відчувати справжній колорит карпатського краю. «Це був унікальний досвід, який дозволив нам доторкнутися до історії нашого краю. Ми зрозуміли, скільки тер-

піння та майстерності потребує ткацтво. Дуже приємно, що в громаді підтримують такі ініціативи», – поділилася враженнями одна з учасниць майстер-класу, керівниця хабу **Яна Цімбота**.

Такі заходи не лише зберігають та популяризують традиції, а й сприяють розвитку молодіжного руху та культурного

обміну між поколіннями. Організатори планують продовжити серію майстер-класів із народних ремесел, аби ще більше молодих людей могли пізнати багатство спадщини Колочави.

Захід проведено в рамках проекту «Відкрий для себе Колочаву» Конкурсу місцевих ініціатив Колочавської сільської ради.

У Міжгірській громаді всі гуртом стали до прибирання

Активно долучилися освітні заклади громади, медичний коледж, професійний коледж, лікарня, старостинські округи, працівники селищної ради, комунальні підприємства.

Усі попрацювали на славу, п'ятницю провели дуже продуктивно. Ще й погода роботі посприяла, повідомили у Міжгірській громаді.

Прибрали прилеглі території, очищали від сміття узбіччя доріг, прибережні зони, упорядковували майданчики та клумби, садили квіти, наводили лад на різних ділянках та територіях. Усім велика подяка за дуже важливу роботу.

Масовий екологічний захід в громаді проводять щорічно. І вкотре всіх закликають зберігати чистоту та порядок, дбати про довкілля. Природа втомилася

від людини і ми все частіше «чуємо» як вона нам про це каже.

«Нам випала можливість жити в чудовому краї, в природній красі, тож да-

вайте її будемо берегти та цінувати. Від нас і лише від нас залежить чи буде гарно в нашому спільному домі», – інформує Міжгірська громада

Хустська громада отримала комунальну техніку від Чеського краю Височина

Завдяки краю Височина (Чехія) та благодійному фонду «Віза» нещодавно Хустська громада отримала в подарунок комунальну техніку, яка неодмінно стане незамінним помічником у роботі комунальників.

Щиру подяку партнерам висловив в.о. Хустського міського голови **Василь Губаль**

та його заступник **Павло Тесличко**. «Щиро вдячні колегам з Kraj Vysočina та керівництву благодійного фонду «Віза» за надану допомогу, постійну підтримку та тісну співпрацю. Вдячні місцевим підприємцям, які посприяли у вирішенні логістичних питань, пов'язаних з доставкою техніки до нашої громади», – відзначив **Павло Тесличко**.

У рамках візиту ми також передали допомогу для українських дітей, які навчаються в Чехії. Заклади освіти організували збір підручників та художньої літератури.

Чеські партнери у свою чергу заповнили в подальшій підтримці Закарпаття та Хустської громади зокрема.

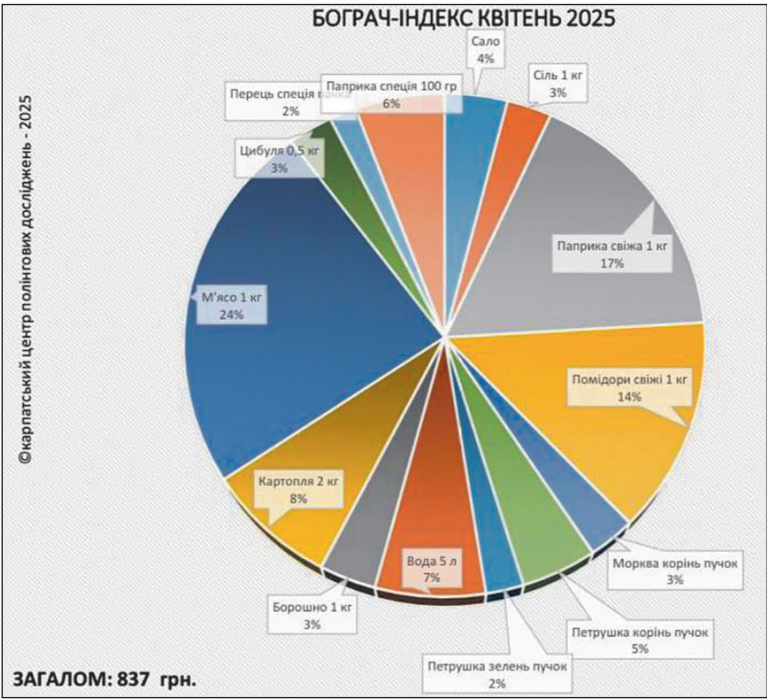
«Бограч-index» – квітень 2025: за місяць продукти здешевіли на 1,8 %

Експерти дослідницького центру «Карпатський центр політичних досліджень» протягом останніх років продовжують визначати купівельну спроможність жителів Закарпаття за допомогою «Бограч-index».

Як повідомила дирекція Карпатського центру політичних досліджень, дослідники здійснили у квітні порівняльну до попереднього місяця оцінку купівельної спроможності жителів Закарпаття за допомогою традиційного «Бограч-index». Інтерв'юери протягом минулого тижня вираховували індекс, беручи до уваги середні ціни на продукти на ринку.

Відповідно до «індексу бограча» якщо за березень 2025 року на родину з п'яти людей потрібно було витратити 822 гривень, то у квітні 2025 року різниця цін склала 15 гривень – і загальна вартість продукції за «Бограч-index» – 837 грн., тобто зміна цін відбулася на 1,8 %

Примітка. «Бограч-index» – це винахід дослідницького центру «Карпатський центр політичних досліджень», який визначає, скільки коштує по-

пулярний закарпатський бограч-гуяш у відповідності до щомісячних змін в економіці. Щомісячний «Бограч-index» найнаочніше оцінює купівельну спроможність жителів Закарпаття завдяки двом причинам: бограч-гуяш готують

у всіх регіонах краю, а сам бограч-гуяш містить достатню кількість продовольчих компонентів (борошно, м'ясо, овочі, воду, спеції), аби вважати його універсальним узагальненням продукту народного господарства.

У березні в ЦНАПі Хустської ТГ було надано 2223 адміністративних послуг

Звіт про роботу Центру надання адміністративних послуг Хустської територіальної громади:

- державна реєстрація права власності на нерухоме майно та інше речове право – 263;
- реєстраційні дії щодо юридичних та фізичних осіб-підприємців – 136;
- витяги з реєстру територіальної громади – 773;
- довідки про зареєстрованих осіб – 244;
- архітектурні послуги – 74;
- реєстрація та зняття з реєстрації місця проживання – 211;
- земельні питання – 98;
- послуги держгеокадастру – 130;
- оформлено 74 паспорти громадянина України з безконтактним електронним носієм (ID – картка);
- оформлено 128 паспорт громадянина України для виїзду за кордон з безконтактним електронним носієм;
- та інші – 92.

Зазначимо, що прийом громадян під час повітряної тривоги в ЦНАПі не проводиться.

У Хустській громаді пройде фестиваль-виставка «Великоднє диво»

14 квітня, напередодні Великодніх свят, на майдані Незалежності міста Хуст відбудеться міський фестиваль пасхальних експозицій «Великоднє диво-2025».

- На відвідувачів чекають:
- ◆ виставка пасхальних експозицій учасників фестивалю (заклади культури, освіти);
 - ◆ майстер-класи з писанкарства;
 - ◆ продаж виробів ужитково-декоративного мистецтва;
 - ◆ виступ хореографічного колективу «Танцювальний клуб «Еліт»;
 - ◆ акція «Дерево побажань для військових».
- Захід є важливою частиною національної культурної програми та має на меті популяризацію української традиції та мистецтва писанкарства.

Чекаємо усіх мешканців та гостей нашої громади на святі великодніх традицій та української народної культури!

Управління культури, молоді і спорту Хустської міської ради

У Хусті в березні народилось 28 немовлят

Хустська центральна лікарня повідомляє, що в закладі за березень 2025 року народилось 28 немовлят, з яких: 14 дівчаток та 14 хлопчиків.

Вага найбільшої дитини – 3.950 кг, а найменшої – 2.500 кг.

Вітаємо щасливих батьків і щиро бажаємо всім діткам мирного неба, міцного здоров'я і щасливого майбутнього!

Дякуємо, що обираєте наше пологове відділення, – написали на сторінці Хустської центральної лікарні у Facebook.

Управління соціального захисту населення Хустської міської ради інформує

Держава допомагає захисникам та захисницям чие житло було знищене через бойові дії. Якщо ви ветеран чи ветеранка і ваше житло знищене через бойові дії після 24 лютого 2022 року, ви можете отримати житловий сертифікат у рамках програми «Відновлення та придбати нове помешкання».

Пріоритетне право на отримання сертифіката мають ВПО з-поміж:

- ✓ Учасників бойових дій
- ✓ Осіб з інвалідністю внаслідок війни
- ✓ Родини загиблих Захисників і Захисниць України
- ✓ Військові, які проходять службу за мобілізацією

Як отримати житловий сертифікат?

- 1 Подати повідомлення про знищене житло через застосунок або портал Дія, ЦНАП чи нотаріуса.
- 2 Подати заявку на компенсацію у вигляді житлового сертифіката (також через Дію, ЦНАП чи нотаріуса).
- 3 Під час подання заяви на «Відновлення» вказати, що у вас є пільгова категорія (підтверджуючі документи потрібно буде надати комісії).
- 4 Комісія місцевої влади підтверджує факт руйнування житла та визначає суму сертифікату, про що будуть внесені відповідні відомості в Реєстр пошкодженого та знищеного майна.
- 5 Комісія ухвалює рішення про нарахування компенсації. Інформацію про це ви отримаєте в застосунку Дія.
- 6 Після того як ви отримали довідку ВПО та житловий сертифікат в Дії – забронюйте кошти в Дії, щоб придбати нове житло.

Як використати житловий сертифікат?

- ◆ Забронювати кошти через Дію.
 - ◆ Укласти договір купівлі-продажу протягом 30 днів
- Якщо ви вже маєте житловий сертифікат «Відновлення»:
- ◆ Отримати актуальну довідку переселенця через Дію або ЦНАП (Довідку ВПО можна отримати навіть якщо переміщення відбулось в межах однієї громади.)
 - ◆ Якщо знищене житло було єдиним у власності, то ваша черга буде автоматично переведена із загальної черги в чергу для ВПО із збереженням пріоритетного права.

Більше інформації знайдете на сайті <https://mva.gov.ua>

ДЕРЖАВА ДОПОМАГАЄ ЗАХИСНИКАМ ТА ЗАХИСНИЦЯМ ЧИЄ ЖИТЛО БУЛО ЗНИЩЕНЕ ЧЕРЕЗ БОЙОВІ ДІЇ

ОТРИМАЙТЕ ЖИТЛОВИЙ СЕРТИФІКАТ У РАМКАХ ПРОГРАМИ ЄВІДНОВЛЕННЯ ТА ПРИДБАЙТЕ НОВЕ ПОМЕШКАННЯ.

МІНІСТЕРСТВО У СПРАВАХ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНИ

Міністерство розвитку громад та територій України

Міністерство цифрової трансформації України

НОВИЙ ПРОВАЙДЕР ТВОГО МІСТА
НАЙШВИДШИЙ ІНТЕРНЕТ
1000 МБ + ТБ - 100 ГРН

ПІДКЛЮЧЕННЯ БЕЗКОШТОВНО

☎ 067-64-74-676
095-88-66-988, 096-88-66-988

1		2		3			4		5		6		7		8	
						9										
10											11					
12						13					14			15	16	
											17					
18											19					20
21	22						23				24				25	
26				27		28			29					30		
														31		
32								33						34		
											35					
36							37							38		
39						40								41		

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Мережа супермаркетів в Україні. 4. Євангелістська назва Діви Марії. 10. Люб'язні, приємні слова від співрозмовника. 11. Основний вузол металорізального верстата. 12.... там має бути, де його коні тягнуть. 13. Античні греки. 15. Звуковий інтервал з восьми тонів. 18. Партійний зрадник. 19. Підсумок спортивного матчу. 21. Власник захаращених стаєнь. 23. Кіношний ковбой, який обожнював лимонад. 24. Священний місяць у мусульман. 26. Аркуш для соціологічного опитування. 29. Тонкий круглий корж з пшеничного борошна. 30. Український поет та громадський діяч. 32. Жителі європейської країни. 33. Міжнародна навігаційна назва Півдня. 34. Атмосферне явище. 35. Шалений кльов риби. 36. Країна, назва якої давньогрецькою означає «мідь». 37. Пристосування, яке перетворює лінзи на окуляри. 38. Дикий азійський кіт. 39.... кусає не заради ситості, а заради лихості. 40. Радіоактивний хімічний елемент, галоген. 41. Закарпатська каша з кукурудзяного борошна.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Побутовий кухонний прилад. 2. Великий престижний автомобіль з закритим кузовом. 3. Парапсихологічне явище, пов'язане з самопересуванням предметів. 5. Атрибут футбольної амуніції. 6. Франко-швейцарський філософ та мислитель XVIII століття. 7. Обов'язкова процедура кримінального слідства. 8. Повість Ольги Кобилянської. 9. Найбільше відхилення під час коливання. 14. Людина, яка «підсіла» на психотропні речовини. 16. Річка, яка асоціюється зі страшним сталінським ГУЛАГОМ. 17. Країна, в якій народився Гаррі Каспаров. 20. Столиця давніх ацтеків, підкорена іспанськими конкістадорами. 22. Варварське знищення пам'ятників культури. 25. Високопосадовець, який дбає про честь та добробут власної країни. 27. Держава на Сході Африки. 28. Штат в США. 29. Напівкоштовний камінь синього кольору. 31. Розмір друкованої продукції.

Відповіді на кросворд попереднього номера

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Астрономія. 5. Сходняк. 9. Плагіат. 12. Нектар. 14. Антена. 16. Дерма. 18. Харків. 19. Буєр. 20. Чемберлен. 24. Альбатрос. 26. Мобілка. 27. Костюмер. 30. Грумінг. 33. «Русенборг». 36. Мальта. 38. Штур. 39. Мангуст. 40. Лісогор. 41. Спірс. 42. Абатиса. 43. Нейтрон. **ПО ВЕРТИКАЛІ:** 2. Саке. 3. Рант. 4. Мапа. 6. Хата. 7. Ясон. 8. Кров. 10. Гардероб. 11. Штиб. 12. Нахаба. 13. Король. 15. Агрегат. 16. Дамаск. 17. Апломб. 20. Чорномор. 21. Нібелунг. 22. МАГАТЕ. 23. Блохін. 25. Лайк. 28. Одаліска. 29. Сенегал. 31. Гаррісон. 32. Сомельє. 34. Сварка. 35. Оссейн. 37. Апорт. 38. Шипіт.

Редакція не завжди поділяє думку авторів. Ніхто не має права примушувати редакцію публікувати той чи інший матеріал. Передрук без дозволу редакції заборонено. Редакція залишає за собою право вносити правки до матеріалів, що публікуються у газеті. Свідомо реєстрації ЗТ №725/317 Р від 28.02.2019
Адреса друкарні: видавництво «А-Прінт» ТОВ «ДІМ», м.Тернопіль, бульвар Т.Шевченка,1
Наша адреса: 90400, м. Хуст, вул. Корятівича, 3. Тел.: +380 (97) 074 77 07.
E-mail: khust.visnyk@gmail.com
Друк офсетний Ум. Друк. Арк. 1. Наклад 10000 прим.
Директор Н.Головко
З питань розміщення реклами звертайтеся за номером телефону: +380 (97) 074 77 07

